

מ"ת 12490/10/16 - מדינת ישראל נגד חליל שאויש

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 12490-10-16 מדינת ישראל נ' שאויש(עציר)

בפני	כבוד השופט ארז פורת
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	חליל שאויש (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בו יוחסו לו אישומים שעניינם ייצור סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"), החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) ו-(ג) לפקודה, החזקת כלים לפי סעיף 10 לפקודה, ונטילת חשמל או מים כשלא כדין לפי סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי הנתען, המשיב גידל עשרות שתילי מריחואנה במחסן הסמוך לבית מגוריו, כשבמקום הותקן ציוד לצורך גידול השתילים שכלל מערכות איוורור ותאורה.

ביום 27.9.16 נתפסו במחסן האמור שתילי המריחואנה במשקל כולל של כ- 117.6 ק"ג.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו בטענה כי מעשיו מקימים חזקת מסוכנות סטוטורית כאמור בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים וכי קיים חשש כי שחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט.

הופנית לעברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בעבירות מעולם הסמים.

4. ב"כ המשיב עתר לשחרורו לחלופת מעצר, במוסד "בית חם", שם מטופל המשיב זה מכבר בתחליפי סם על רקע התמכרותו לסמים. נטען כי חל כרסום ממשי בחומר הראיות, שכן גרסת המשיב היא כי השכיר לאדם אחר בשם יעקוב את המחסן בו נתפסו שתילי הסם ואין לו כל קשר לגידולם.

נטען כי גרסה זו לא הופרכה, וגם אם המשיב ציין בחקירתו במשטרה כי חשד באשר למתרחש במחסן, אין לראות בכך משום מעורבות ישירה שלו בגידול הסם.

אשר לעברו הפלילי, נטען כי מדובר בעבירות שאירעו עד שנת 2001 ומאז אין לחובתו הרשעות בעבירות על פקודת הסמים. לחובתו הרשעה "עדכנית" אחת שעניינה איומים, מהעת האחרונה.

5. עיינתי בחומר החקירה. השאלה העיקרית שבפניי היא אם מחומר הראיות שנאסף, עולה לכאורה, כי המשיב החזיק במחסן בו נתפסו שתילי הסם כשמשמעותה של החזקה זו כוללת את היסוד הפיזי: היכולת, על פי מהלך העניינים הטבעי והרגיל להגיע לעשייה פיזית בחפץ, והיסוד הנפשי שעניינו מידת המודעות או הרצון לשלוט או להחזיק בנכס.

הפסיקה קבעה כי יש והמחשבה הפלילית הנדרשת לצורך הרשעה תלמד מנסיבות המקרה, מנסיבות החיים ומניתוח המעגן בהגיונם של דברים (ע"פ 2410/07 תורכ נ' מדינת ישראל).

6. בחינת הראיות שנאספו מעלה כי המחסן המדובר נמצא סמוך לבית המשיב, והוא שחיבר למחסן חשמל שלא באופן מורשה.

כעולה מדוחות הפעולה בתיק, סביב המחסן היה ריח חזק של חומר כלשהו, המחסן עצמו היה מואר ומפתח הכניסה הונח בסמוך לדלת המחסן. בכל אלה יש בכדי להראות כי למשיב, לכאורה, היתה שליטה של ממש במחסן ואף ידיעה ממשית על המתרחש בתוכו. אף לגרסתו שלו, חשד במתרחש במקום ומכאן שמודעותו מתקיימת מכוח עצימת עיניים לכל הפחות.

זאת ועוד: טביעות אצבע של המשיב נתפסו על פריטים שנמצאו בתוך המחסן, כשהסברו של המשיב להימצאותם דחוק ואינו מניח את הדעת. על כל האמור אוסיף כי גרסת המשיב לעניין השכרת המחסן אינה מעוגנת בכל ראיה: הוא לא הציג כל הסכם השכרה, ולא יכל למסור פרט כלשהו אודות השוכר. ניכר כי מדובר בטענה נבובה, שאין לה כל עיגון עובדתי.

בכגון זה סבור אני כי בידי המבקשת תשתית ראיות לכאורה לתמיכה באישומים.

7. העבירות הנדונות מקימות עילת מעצר שבדין, כאמור ולמעט מקרים חריגים ההלכה הפסוקה קובעת כי הן מצדיקות מעצר ממשי זאת בשל "החשש כי בצע הכסף יביא את הנאשמים לעבירות סמים נוספות מבלי שיהיה די בחלופת מעצר מלהרתיע בעדם. לכך נלווה הסיכון הנשקף לציבור הרחב מעבירות סמים". (בש"פ 8585/15 בן לולו נ' מדינת ישראל).

לאמור לעיל יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב בעבירות שעניינן החזקה וסחר של סם מסוכן, זאת הגם

שמדובר בעבר נוסח יחסית.

8. חרף האמור, וכמצוות המחוקק שומה על בית המשפט לתור אחר חלופת מעצר שתביא לאיון המסוכנות הנשקפת מהמשיב, באופן סביר.

לא ראיתי להיעתר לחלופה שהוצעה בדיון בפניי: מחומר הראיות עולה כי קיימת היכרות בין המשיב לבין מר אילוז, בעליו של המוסד "בית חם". היכרות זו אף גלשה לביקורים של מר אילוז אצל המשיב. בכגון זה ספק רב מלפני אם יהא בחלופה המוצעת כדי להציב למשיב גבולות ברורים וחד משמעיים, בייחוד נוכח עברו המכביד כאמור.

9. בנסיבות האמורות, אני מורה כי יוכן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב באופן שתתקבל תמונה עובדתית שתאפשר לבחון חלופת מעצר הולמת. התסקיר יוכן תוך 21 ימים.

דיון נוסף בבקשה נקבע ליום 23.11.16 שעה 09:30.

יש לזמן את המשיב משב"ס למועד זה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ז, 31 אוקטובר 2016.